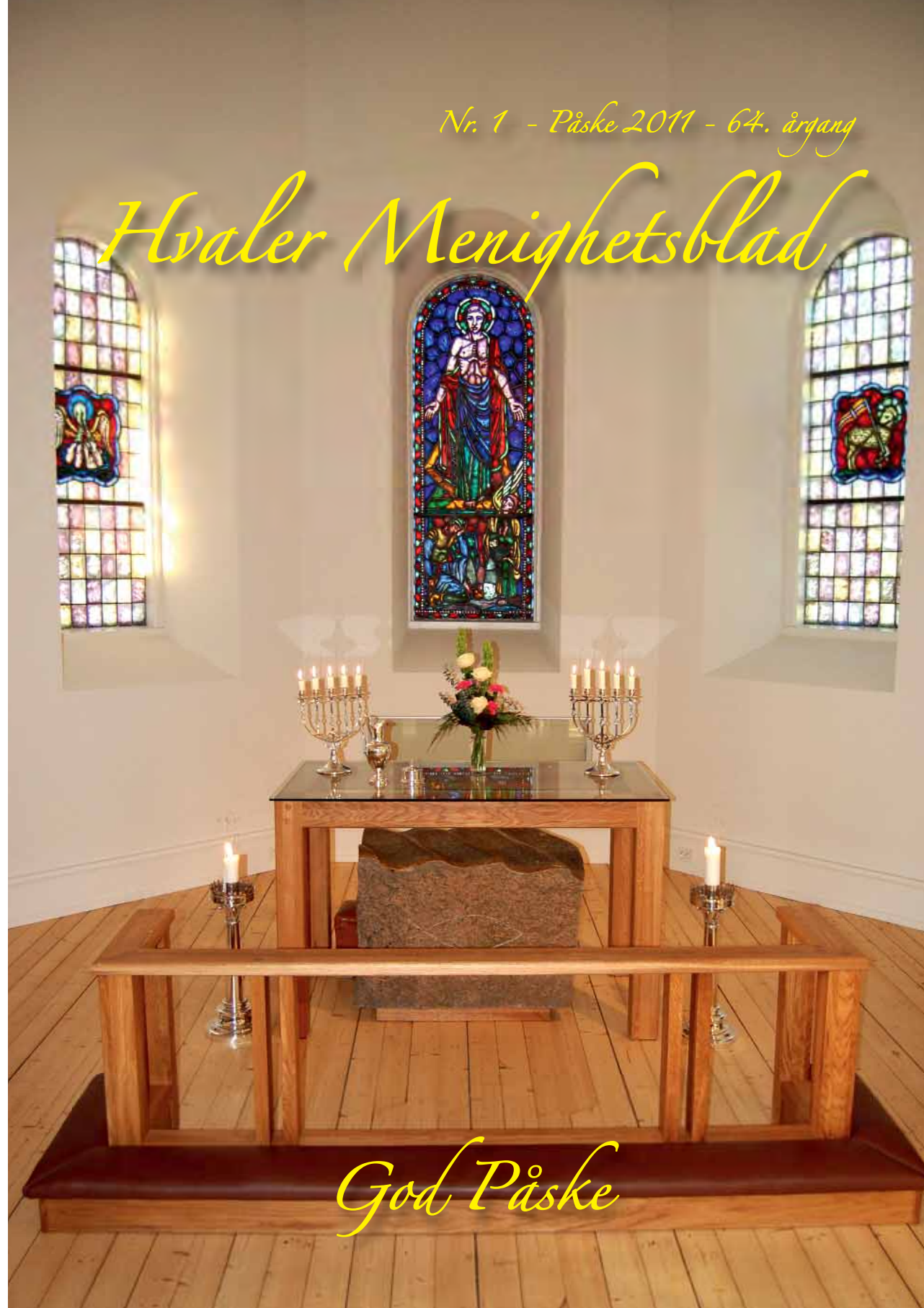

Nr. 1 - Påske 2011 - 64. årgang

Hvaler Menighetsblad

God Påske

Innholdsfortegnelse:

Henrettelsesinstrumentet som ble et smykke	3
Leder	4
Formann har ordet	6
Av tre og glass og sten vi bygger kirke	8
Tanker om liv og død	12
Trosopplæring i kirken	14
Oppussing Hvaler kirke	18
Karnevalsgudstjeneste	20
Lisa og Øystein snakker om påsken	20
Formiddagstreff	28
Tårnagent-helg i Spjærøy kirke	30
Kirkevalget	33
Førtiårsjubilant med fokus på fremtiden	34
Barnesider	36
En påkehilsen fra Flore SFO	40
Franz Litz	42
Fra kirkelivet	44
Gudstjenesteliste	45
Folkemengdens bevegelse	46

Forsidebilde: Barbro Bjørck

Henrettelsesinstrumentet som ble et smykke

Mange menneske smykker seg med et kors. I gull eller sølv. Det er en vanlig gave å gi ved dåp eller konfirmasjon. Både unge og eldre bærer sine kors-smykker med stolthet.

Men det er tankevekkende å minne seg på hva slags bakgrunn dette symbolet har. En gang var det utenkelig for mennesker å bruke et kors til å pynte seg med. For romerske borgere omkring Jesu tid i særdeleshet. For hva var et kors? Det var en galge. Det var et instrument til å henrette mennesker. Det var som en elektrisk stol eller et gasskammer. Det var som en guiljotin. Og hvem av oss kunne tenke oss å lage en festvariant av en galge eller en guiljotin og henge den i en lenke av sølv eller gull omkring halsen?

For mennesker i det romerske riket var korset et vemmelig redskap. Det vekket avsky og frykt. Det var herskernes måte å skremme befolkningen til lydighet og underkastelse. Gjorde du opprør, kunne du havne på et kors og lide en langsom og pinefull død.

Hvordan kunne et så vemmelig symbol forvandles til et smykke?

Det var et av Jesu mange under. Han forvandlet et avskydd instrument til et symbol for håp og kjærlighet. Men det

kostet. Det kostet at han selv lot seg henge på det og frivillig gikk gjennom denne utspekulert pinefulle henrettelsen

Jesus sa noen ord mens han hang der: Far, tilgi dem, for de vet ikke hva de gjør. Disse ordene er blitt til håp for mange mennesker. Hvis det var mulig for Jesus å elske og gå i forbønn for dem som henrettet ham, så er det håp for meg også. Hvis Guds kjærlighet er så dyp, da er det håp for meg også.

Fordi korset åpenbarer denne bunnløse kjærligheten, er korset blitt et viktig sted. Uten Jesu korsfestelse hadde vi ikke kjent Guds kjærlighet på samme måte. At den stikker så dypt. At den er så radikal. Her er en kjærlighet som forvandler et drapsinstrument til et symbol på kjærlighet.

Derfor skal vi fortsette å bære kors som smykker. De bærer med seg budskapet om Guds kjærlighet.

Øystein Spilling

SOGNEPRESTENS LEDER

Flertallets tro og kultur må ha prioritet

Vi strever for tiden med å finne ut hvordan religiøse ytringer og religiøst liv skal finne sin rette plass i samfunnet vårt. Mange av oss mener at Statskirkens tid er forbi. Staten bør ha et solid verdigrunnlag ut fra kristne og humanistiske tradisjoner. Men for øvrig bør Norge styres ut fra religionsfrihet og respekt for ethvert livssyn. Så lenge det ikke bryter med fundamentale menneskerettigheter.

Den norske kirke må bli herre i eget hus. Det lederskap som utgår fra Kirkens indre fellesskap, må selv ha myndighet til å utnevne ansatte og bestemme ordninger for gudstjenester, gravferd, bryllup, trosopplæring osv.

Skolen må nødvendigvis innrettes på sin rolle som noe annet enn Kirkens tro tjener når det gjelder undervisning i religiøs tro. Kirken må selv ta ansvar for trosopplæring av sine medlemmer. Skolen skal på sin side gi alle elever et undervisningsopplegg som gir innsikt i både kristen kultur og de typer religiøs kultur som er til stede i landet vårt, og som utgjør store og utbredte kulturer omkring på hele kloden.

Men at prioriteringer må gjøres, er ikke urimelig. At skolen prioriterer en flertallsreligion er ikke urimelig. Skolen skal ikke gi opplæring i tro, men gjøre elevene kjent med den lokale troskulturen som finnes ethvert sted. Kirkebesøk og gudstjenestebesøk er derfor en del av den kulturinnføringen skolen er forpliktet til å gi. Slik det også er naturlig å besøke moskeer og synagoger.

Noen vil rense våre offentlige rom for det meste av religiøse innslag. 17. mai-feiring uten sanger der Gud blir nevnt. Da ligger både "Ja vi elsker" og "Gud signe vårt dyre fedreland" tynt an.

Noen ønsker også at NRK skal renses for religiøse innslag som 08.20-andakten og gudstjenester på søndag.

I denne sammenhengen er det på sin plass å hevde et flertallssynspunkt i forhold til et høyrøstet mindretall. Den såkalte livssynsnøytrale eller ikke-religiøse holdning er også en tro. Et livssyn på linje med religiøs tro. Hvorfor skal en slik mindretallstro diktere livet i det offentlige rom?

Flytter jeg til Saudi-Arabia forventer jeg ikke at majoriteten der skal utslette

sine religiøse ytringer fra det offentlige rom. Islam vil dominere. Men jeg forventer at de lar kristne bygge kirker og lever ut sin religion der. Minoriteter skal respekteres, men selv ha respekt for majoritetens dominans.

Kong Harald sa i nyttårstalen sin at det var viktig å bli vigslet til kongsgjeringen i Nidarosdomen. Tydelig forankret i sitt livssyn hadde han en trygghet og et feste som gjorde det

lettere å møte dem med andre livssyn. En konge kan sannelig være samlende selv om han har forankring i et livssyn.

Toleranse må ikke bety selvutslettelse. Så lenge den kristne tro er en majoritetstro i Norge, og så lenge Den norske kirke har tilslutning fra 80 % av Norges befolkning, skal også den kultur som er foretrukket av oss ha sin rettmessige plass i det offentlige rom. I aviser, kringkasting og nasjonale feiringer.

Øystein Spilling

Formann har ordet

Det er flott å bo i et land hvor vi har fire skiftende årstider, men kan det være nødvendig av vinteren skal vare dobbelt så lenge som de andre tre? Mange av oss i "sommerparadiset" Hvaler føler det nok sånn nå. For flere enn på lenge har det også slått ut i "brudd" av forskjellige slag, vi har vel følt oss som "Bambi" på isen, for jammen har det vært glatt. Det eneste gode med føreforholdene er vel at vi lærer å tilpasse oss, vi bruker brodder på skoa, strør med sand og singel og fyrer i ovnen og peisen, om vi er så heldige å ha et ildsted, men vedlagret vårt minker fort.

Hva har vi så foretatt oss innen Menigheten i denne lange, mørke vinteren da? De ukentlige oppsatte gudstjenesten har vært bra besøkt. Mange barn har blitt

døpt, og aktiviteter med ungdom og barn blir godt ivaretatt av ungdomspresen vår. Trosopplæringen står i fokus og vil bli ytterligere fulgt opp utover våren. Aktiviteter som "tårnagentene", fastegudstjeneste, overnatting i kirken under tittelen "lys våken" for å lære de yngste å bli kjent med kirkerommet er også nytenkning. Den voksne delen av menigheten har fått anledning til å delta i "Samtaler i grenselandet", et positivt opplegg hvor aktuelle emner innen tro og kristenlære blir diskutert og belyst av personer som har livserfaring og gode fortelleregenskaper.

Diakoniutvalget gjennomfører sine månedlige sammenkomster og fortsetter med oppmerksomheter til eldre jubilarer i kommunen. Presten vår har også

faste besøk hos beboerne på Dypedalsåsen.

For de av oss som har fått tilliten til å jobbe med menighetsarbeide, blir det naturlig nok mye møtevirksomhet. Det er mange søknader og oppgaver som må løses og besvares. Vi fordeler heldigvis jobbene mellom oss, alt etter hva vi helst ønsker å jobbe med, og prøver hele tiden å ligge litt i forkant. Vi lærer vel etter hvert, så noe av det som vil komme i nærmeste framtid har vi kanskje diskutert på forhånd. For tiden er oppgaven med å få ansatt "fast sokneprest" en hovedoppgave, men bolig skal også skaffes, så vi er ikke "i land" enda, men håpet lever!

Dugnadsånden lever fortsatt innen menigheten vår. Dette fikk vi virkelig bekreftet nå i februar, hvor vi skulle rengjøre Hvaler kirke innvendig. På 3 uker fjernet vi all sot fra veggene, pusset lysekroner og kirkesølv og vasket hele kirken rundt for øvrig. Noe maling har vi også foretatt. Stor takk til dere som hadde anledning til å møte opp. Håper at flest mulig av våre kirkebesøkende

setter pris på dette tiltaket. Frontveggen, utvendig, på kirka vil bli pusset opp, bare det blir varmere i været. I Spjærøy kirke er nå koret komplett med alter, alterstein og knefall. Solid materiale. Nytt og stilig!

Dette nummeret av Menighetsbladet er årets "Påskenummer". Bladet vil da selvfølgelig bære preg av denne vår stor kristne høytid, og legge vekt på hva Påsken har betydd for kristne mennesker gjennom flere hundre år. Mange aktiviteter settes i gang når våren "trykker" på, men oppe i all båtpuss, skigåing og hytteturer, bør vi ha tid til å ta inn over oss hva påskens budskap egentlig innebærer.

Husk du er alltid hjertelig velkommen til kirken, og vi håper på å treffe mange av kommunens fastboende og hytteiere i løpet av påsken!

Et visdomsord til slutt: "I tunge dager skal du se mer på mulighetene enn på vankelighetene. Grip hver dag som en vidunderlig gave til deg selv."

Bjørn R.

Intervju med billedhogger Hagbart Solløs og snekker Harald Solvang

*Hagbart Holløs
intervjuer Harald Solvang*

Av tre og glass og sten vi bygger kirke

Søndag 13. februar markerte vi at det nye alterpartiet i Spjørøy kirke endelig er på plass og tatt i bruk. Trolig er alterpartiets fornyelse den mest spennende av alle delene i Spjørøy kirkens oppussing og restaurering. Det består av tre deler:

- En massiv granittblokk formet med bølger på øverste flate og en inngravert Kristus-fisk på siden som vender ut mot menigheten.
- Et enkelt bord i eik med bordplate i glass som står over granittblokken.
- Knefall i eik med rettvinklede hjørner og med skinntrukket kneletrinn.

Etter mange spontane reaksjoner og en del mer gjennomtenkte vurderinger å dømme, er det stor tilfredshet med det nye alterpartiet. Her er en løsning som mange er glade for og stolte over. Vi har fått en ny generasjon alter som er Spjørøy kirke verdig. Godt å la blikket

hvile på når man sitter i kirkerommet. Godt å bruke til nattverd, bryllup og konfirmasjon. Passelig fleksibelt med tanke på mange typer bruk av kirken. Samtidig noe bunnsolid og fast som markerer det ubevegelige og tidløse ved Gud selv.

Vi inviterte de to ansvarlige "kunst- håndverkerne" billedhogger Hagbart Solløs og snekker Harald Solvang til å fortelle litt om arbeidet med disse tingene i forlengelsen av gudstjenesten søndag 13. februar.

Da jeg fikk henvendelsen om å lage dette alteret i granitt, opplevde jeg det som en stor ære, sa Hagbart Solløs. Det er omkring tre år siden nå. Siden hele kirken er av granittblokker fra området omkring kirken, tenkte jeg at det er her jeg må gå og lete etter en blokk som er egnet til å være alterstein. Passelig stor.

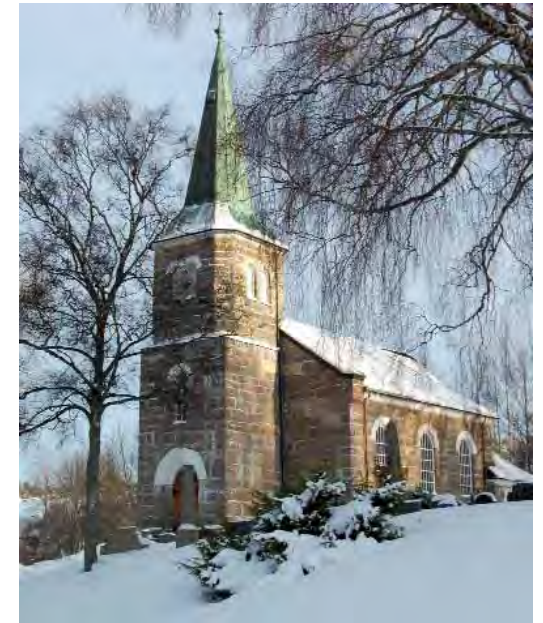
Passelig form og fasong. Etter mange turers vandring i området fant jeg den endelig. På et sted vi fikk tillatelse til å frakte den med.

Er det sant at den er solbrent? Noen har fortalt at du har sagt det.

Hvis vi ser nøye på øverste kanten på forsiden, kan vi se at det er en lysere fargetone på overflaten og et par centimeter inn i snittflaten. Det er solen som har bleket overflaten gjennom noen millioner år. Stein er et spennende materiale og mer levende enn folk flest tenker på.

Tenkte du å bearbeide den mye eller forme den mye til formålet?

Nei, jeg tenkte at den må være mest mulig naturlig og enkel. Bølgene på overflaten er et motiv jeg har jobbet mye med. Vannet omgir oss på alle

kanter her på Hvaler. Det er et næringsgrunnlag for oss som bor her. Bølger og hav bærer også bud om noe evig.

Det nye alteret i Spjørøy Kirke.

Blomster til sentrale aktører. Fra venstre, snekker Harald Solvang, billedkunstner Hagbart Holløs og fra Lions Club Hvaler visepresident Ragnar Edvinsen.

En prest kan legge til, at ifølge Bibelen er vannet noe evig som var der før skapelsen. Vannet er betingelsen for alt det skapte. Og det peker frem mot dåpen der vi innvies til det evige liv hos Gud. Men hva med fisken på frontsidene?

Det er jo det gamle kristne symbolet. Ekstra talende å bruke i en gammel fiskerkultur. Og hva det betyr, vet sikkert du bedre enn meg...

De første kristne valgte fisken som symbol for sin tro fordi det greske ordet for fisk – ichtys – kan deles opp i bokstaver som blir forbokstavene i setningen: Jesus Kristus, Guds sønn, frelser. Men fortell litt om samarbeidet dere to imellom.

Hele veien har vi hatt et flott og nært samarbeid, sier Hagbart. Harald og jeg har tenkt og grublet, pratet og lett, veid og vurdert forskjellige løsninger. Tingene skulle jo passe sammen: steinen, bordet og knefallet. Og det skulle passe inn i kirken. Vi trodde egentlig at det var ganske rette og symmetriske former her inne. Men når vi så nøyere etter, fant vi at alt var ikke bare slik. Veggene bak alteret har sine vinkler og varierende avstand mellom vinduene.

Og se på gulvet, sier Harald, her er det en ganske skrå linjeføring. Særlig oppe i koret. Her er det helt tydelig at det er håndverk som er utført. Planke for planke. Altersteinen skal passe inn i dette.

Hvorfor valgte du eik?

Fordi det er solid og fordi det er pent. Det passer sammen med Hvaler-granitten, og det fremhever seg i forhold til treverket ellers. Det er godt å pusse, men det blir alltid liv i overflaten. Det forblir en struktur i overflaten samme hvor mye du pusser.

Alterbordet har bordplate i glass.

Altersteinen i granitt skal være godt synlig fra alle kanter. Også ovenfra. Det var viktig når vi formet knefallet også. Det skal dekke minst mulig av altersteinen. Derfor er også de loddrette dragerne laget slik at de former en åpning eller et vindu inn mot steinen.

Kirkeverge og daglig leder Ingrid Dean overrakte dernest blomster til Solløs og

Solvang som takk for deres respektfulle og hengivne arbeid med alterprosjektet i Spjærøy kirke.

Hun rettet også en hjertelig takk til Lions Club Hvaler. De besluttet forrige år å la en stor jubileumsgave til beste for hele Hvaler-samfunnet gå til altersteinen i Spjærøy kirke. Gaven var på 42 000 kroner. Deres representant var visepresident Ragnar Edvinsen. Han holdt en kort tale og redegjorde for forningens ønske om å bruke midler på denne måten.

Edvinsen fikk blomster, takk og applaus for Lions Club Hvalers rause gave.

Det vil bli sørget for en liten informasjonsbrikke i inngangspartiet til Kirken som vil redegjøre for denne gaven og hovedaktører i fornyelsen av alterpartiet.

De to kunstnerne i det ferdige verket.

Tanker om liv og død

I løpet av en hyggelig telefonsamtale sa jeg ja til å skrive noen ord i Menighetsbladets påskenummer. Så kom tankene, - og angeren kanskje? ”Hva har jeg sagt ja til nå ?”

Prestasjonsangsten satte inn. ”Hvordan skal jeg kunne skrive noe som Hvalers beboere synes er interessant å lese?” Jeg har jo bare skrevet fagoppgaver, saksinnlegg, referater og årsmeldinger de siste 25 årene – og så noen få sentimentale dikt som bare jeg selv har lest. Å skrive norsk stil på skolen var veldig morsomt, og jeg gjorde det bra, men det er jo en menneskealder siden!

Etter hvert roet angsten seg ned, og jeg begynte å tenke. ”Hva skal jeg skrive om og ta utgangspunkt i?” Jeg hadde fått et par hint da jeg ble spurt, og ett hadde på en måte satt seg fast: Liv versus død, eller inn i livet versus ut av livet. Jeg grublet litt videre, og tankene stanset opp ved ”på den ene siden og på den andre siden”-oppgavene jeg skrev på sosialhøyskolen. Tankene gikk videre til Bibelen: ”Er det ikke et sted der ting settes opp mot hverandre på en måte, noe om at alt har sin tid? Den gamle Bibelen fra 1881 med gotisk skrift ble funnet fram.

Jeg leser ikke ofte i Bibelen, men jeg fikk det for meg at dette måtte være å

finne i en av Salomos skrifter. I Salomos Prædiker, 3.kapittel, fant jeg det. (I de følgende sitatene, blir den gamle språkformen brukt, da jeg ikke har noen moderne Bibel). Ikke alle versene er med, men sitatene finnes i vers 1 til 7.

Altting haver en bestemt Tid, og alt (det, som man haver) Kyst til under Himmelen, haver (sin) Tid. c. 8, 6.
 2. Der er Tid at fødes, og Tid at døe, Tid at plante, og Tid at oprykke det Plantede,
 3. Tid at ihjelslaae, og Tid at læge, Tid at nedrive, og Tid at opbygge,
 4. Tid at græde, og Tid at lee, Tid at hyle, og Tid at springe for Glæde,
 5. Tid at bortkaste Stene, og Tid at samle Stene, Tid at tage i Favn, og Tid at holde sig langt fra at tage i Favn,
 6. Tid at opsege, og Tid at tabe, Tid at forvare, og Tid at bortkaste,
 7. Tid at sønderrive, og Tid at sye sammen, Tid at tie, og Tid at tale,
 8. Tid at elske, og Tid at hade, Tid til Krig, og Tid til Fred.

Visdomsord fra en forgangen tid, men likevel så aktuelle! Det er jo slik livet er, fullt av kontraster eller motsetninger. For meg blir det naturlig å ta utgangspunkt i det første sitatet fordi min mor døde i januar i år. Hun gikk ut av livet som det også kan sies. Dette er et vakkert uttrykk som sier meg mye, men

som også får meg til å undres. – Ut av livet kan jeg forstå, men hva gikk hun, eller sjelen hennes inn i? – Himmelen? – Evigheten? - Eller som Ragnhild L. Grødal sier i diktet ”Følger bak en bære”?:

Et ekko i mine ører.

En påminnelse om min egen endeløse reise.

En gang, plutselig eller langsomt, vil min ånd stige med ørnen over vann.

Jeg er borte, men jeg lever i havets og himmelens speil.

Jeg tror ikke at sjelen bare løser seg opp og forsvinner for alltid, men at den kanskje venter et sted, ”mellom livene”, til den kan ta bolig i et menneskebarn som fødes inn i livet. Jeg tror på sjelevandring, mye på grunn av det som møter meg i et spedbarns uutgrunnelige øyne. Hver gang jeg møter blikket til dette nye, lille mennesket, får jeg assosiasjoner til en gammel, allvitende sjel. Paulo Coelho sier så fint:

”Hvis vi lytter til barnet i vår sjel, vil våre øyne skinne igjen. Hvis vi ikke mister kontakten med dette barnet, vil vi heller ikke miste kontakten med livet.”

Om han tenker sjelevandring er vel kanskje tvilsomt, men vakkert er det, og noe å tenke på for oss alle.

Alt i livet, og i naturen er fullt av motsetninger og kontraster, alt har en begynnelse og en slutt – eller kanskje en slutt og en begynnelse? Høsten, for

eksempel, er jo en slags slutt med våren som en begynnelse - i et evig kretsløp. Våren er også liv. Det plantes, det spirer og gror. Så kommer tiden for innhøsting, eller som det sies i bibelsitatet: ”En Tid til at oprykke det Plantede.” Det er høst, og sirkelen er fullendt – helt til alt starter på nytt neste vår.

Sorg er både en slutt og en begynnelse, for meg er den i alle fall det. For meg er sorgen fraværet av et kjært menneske, slutten på nærhet og omsorg – en følelse av tomhet. Etter en tids bearbeiding av sorgen føler jeg også glede. Jeg tenker med glede og takknemlighet på alt det fine jeg hadde sammen med denne personen, og alt det dette vakre mennesket betydde for meg.

Jeg lar et utdrag av Halldor Skards dikt ”Forventning” avslutte disse tankene:

Jeg lever med forventning om at livet er verd å leve, at jeg kan møte venner overalt, at det er mulig å snu negativt til positivt, at det er mulig å åpne et lukket ansikt, at jeg kan mestre mine viktige valg, at jeg kan bære det aller tyngste, at jeg kan vinne over meg selv, at det svakeste kan bli min styrke, at drømmene kan åpne seg.

May Midtby

VI DELER Trosopplæring i Den norske kirke

I løpet av ett år skjer det ca. 42 000 dåpshandlinger i Den norske kirke.

Noen sover, noen går dit selv.....noen gråter ilt, mens andre ser undrende på presten som tre ganger heller vann i hodet...i Faderens....og Sønnens...og Den hellige ånds navn.

Unike og ulike deler vi den samme gaven. Gud gir oss en fullverdig tro – uavhengig av evnen til å forstå eller uttrykke den.

Troen kan utforskes gjennom handlinger, ord og fellesskap. Dette deler foreldre, faddere og menighet ansvar for.

”På samme måte som nyfødte må lære livet å kjenne, må de dømte lære å kjenne den troen de er døpt til”

Trosopplæring i ny tid.
Stortingsmelding 7/2002.2003

STØRST AV ALT

Vi deler tro og undring
Vi deler kristne tradisjoner og verdier
Vi deler opplevelser og fellesskap
Vi deler håp og kjærlighet

BAKGRUNN

En av grunnene til trosopplæringsreformen er at skolens undervisning er endret. Fram til siste del av 1900-tallet var skolen en viktig arena for kirkens dåpsopplæring, sammen med oppdragelse og tradisjonsformidling i hjemmet og i kirken. I dagens RLE-fag (religion, livssyn og etikk) får elevene kunnskap om kristendom og andre religioner, men ikke opplæring i tro og religiøs praksis.

FRA 0 TIL 18 ÅR

Reformen innebærer at menigheten skal gi tilbud om trosopplæring til alle dømte fra 0 til 18 år. Det vil si at de dømte langt oftere enn tidligere vil få tilbud fra menigheten som gir dem mulighet til å erfare og oppdage hva det betyr å være døpt.

NYTT OG BREDERE

Tilbudene skal rette seg mot alle døpte i aldersgruppen og supplere de mer tradisjonelle former for trosopplæring som de fleste menigheter allerede tilbyr.

Når trosopplæringen nå styrkes og fornyes, er det understreket at den skal rette seg mot ALLE døpte.

ALLE døpte

- Jenter og gutter.
- De rolige – og de rampete.
- De som er glade i å synge – og de som absolutt ikke er det.
- De sjenerte – og de utadvendte.
- De som kjenner seg hjemme i kirken – og de som aldri har merket at de tilhører en menighet.
- De som har behov for noe tilrettelegging – og de som har behov for mye.
- Alle skal få oppleve, lære og erfare, og alle skal kjenne at de hører til.

**VELKOMMEN TIL TROSOPPLÆRINGSAKTIVITETER
I SPJÆRØY OG HVALER KIRKE!**

**Ta gjerne kontakt med menighetskontoret for å høre om
menighetens tilbud dette året!**

Stiftelsen D/S Hvaler savner «Hvalers manøversøyle» (maskintelegraf)

En av de mange krevende og spennende oppgavene som er knyttet til den pågående restaureringen av "Hvaler" er å få på plass og gjenskape mest mulig av båtens autentiske utstyr og innredning bl a. Som mange vil vite var mye av båtens interiør ødelagt, eller rett og slett borte, da vi startet restaureringsarbeidet. En av de gjenstandene vi allikevel hadde godt bevart var båtens manøversøyle. Den er selvsagt av uvurderlig verdi, både som en viktig del av båtens tekniske utrustning og – ikke minst – antikvarisk affeksjonsverdi. Den er en svært viktig del av båtens autenticitet så vel som dens historie.

Som mange også vil vite ble denne manøversøyla borte for en del år siden, og vi har, uten hell, lett og ettersøkt. Vi i stiftelsen D/S Hvaler ser to mulige forklaringer på manøversøylas forsvinning:

- Mange ting tyder på at den kan ha blitt stjålet fra Seut, der restaureringsarbeidet hele tiden har blitt utført. I så fall kan den befinne seg "hvor som helst".

- Det er allikevel en annen mulig forklaring på forsvinningen; En av stiftelsens sentrale dugnads-/lederpersoner fikk – etter at vi hadde deltatt i et arrangement på Skjærhalden – hjelp av noen lokale personer til å oppbevare søylen i en bod, uthus eller lignende lokale. Grunnen til dette var at den var for vanskelig for ham å frakte tilbake alene. Denne personen døde for en del år siden, før vi fikk avklart av hvem og hvor han fikk hjelp til midlertidig oppbevaring.

Vi har tidligere etterlyst manøversøyla bredt og vidt, men altså uten å lykkes. Når tiden for ferdigstilling nå stadig nærmer seg, ønsker vi igjen å be om tips og hjelp for om mulig å få lokalisert denne verdifulle gjenstanden. Menighetsbladets gode herr redaktør sier til oss at menighetsbladet på Hvaler "leses av alle", og vi ber gjerne om hjelp. Tips som kan føre til at vi lykkes med å få søyla tilbake vil selvsagt belønnes.

Ottar Hval Blekken
Styreleder
Stiftelsen D/S Hvaler

Oppussing Hvaler kirke

Jens Olav og Øyvind.

Helge vasker på galleriet.

Hvaler kirke har vært stengt i 4 uker for oppussing. Kirken er fredet, så det er ikke veldig mye nytt vi kan gjøre, men rense, pusse og vaske kan vi gjøre.

Det har totalt vært ca 15 frivillige som har stått på og brukt over 200 timer i kirken. De har vært i kirken tidlig og sent. Veggene er renset – og det ble stor forskjell. Etter mange år med mye stearinlys var veggene veldig sotete, vinduene det samme. Innervinduene ble tatt ned, vasket og malt. Lysekronene er tatt helt fra hverandre i små biter og pusset.

All messing og sølv fra begge kirkene er pusset, så nå skinner det virkelig i kirkene våre. Siste dugnadsdagen før kirken ble åpnet, var det 10 personer som rundvasket kirken slik at alt var klar til gudstjeneste neste dag.

Ingrid.

Kirken har vel aldri vært så ren. Jeg er veldig stolt av en menighet som har slik omsorg for kirkene sine. Både når det gjaldt det store arbeidet i Spjærøy og nå i Hvaler har mange stilt opp frivillig for å gjøre en jobb. Vi har derfor kunnet gjøre ting som vi ellers ikke hadde hatt mulighet for, hvis vi måtte leie inn arbeidskraft.

Til våren skal vi ta fatt på ytterveggen ved inngangen til Hvaler kirke. Det er det fagfolk som skal ta seg av, og vi håper at kirken til slutt vil stå frem hvit og fin til sommeren.

Ingrid Dean
Kirkeverge

Øyvind på veggen.

Einar med lysekrone.

Anne pusser sølv.

Sissel pusser sølv.

Karnevalsgudstjeneste i Spjærøy kirke

Tekst og foto: Barbro Bjørck

Søndag 6. mars var det liv og løyer i Spjærøy kirke. Lisa prest hadde invitert til karneval for å markere inngangen til fasten. Lisa fortalte om opphavet til karnevalstradisjonen i den gamle, kristne kirke. Latter, løyer og glede som en kontrast til fastetiden som er ettertankens og stillhetens tid som en forberedelse til dramatikken som møter oss i påskedagene. Og vi mennesker trenger begge deler, eller alle avskygninger i livet.

”Brottungane” var inviterte gjester som sang og underholdt sammen med ungdomskoret til Lisa: ”Englekoret” hennes. Etter gudstjenesten var det kaffe, saft og fastelavnsboller og en fargerik piñata med

magen full av godteri som flommet ut på gulvet da ungene fikk slått hull på den. To barnedåper var det også denne søndagen, og som den ene bestemoren sa etter gudstjenesten: Dette var helt fantastisk! Jeg har aldri vært med på flottere gudstjeneste.

Betyr det noe for deg at vi har en menighet på Hvaler?

- Synes du det er fint å kunne gå i en av kirkene på Hvaler av og til, eller kanskje ofte?
- Synes du vi bør kunne døpe barna våre her på Hvaler?
- Synes du at fireåringene får kirkebøker?
- Synes du at noen barn tar imot sangkor-tilbud?
- Synes du at 8-åringer for utforske kirkerommet som tårnagenter?
- Synes du at 11-åringer får overnatte og bli kjent med kirken sin?
- Synes du at vi kan konfirmere bygdas ungdom her?
- Tror du det er viktig for voksen ungdom at de kan gifte seg i en av kirkene våre hvis de har lyst til det?
- Synes du det er godt å vite, at når du trenger noen å snakke med kan du henvende deg til kirkekontoret og få besøk av en fra diakoniutvalget, eller få snakke med en av prestene våre?
- Eller er du kanskje en av dem som besøker formiddagstreffet av og til?
- Synes du det er fint at vi kan begrave våre døde her ute hvor de hører til?

Hvis du må innrømme for deg selv at du må svare ”ja” til en eller flere av disse spørsmålene så blir neste spørsmål: Hva er så en menighet?

En menighet er bare et tomt begrep hvis ikke det er mennesker som deltar aktivt i den. Mennesker som påtar seg små og større frivillige oppgaver. Mennesker som er glad i kirkene sine og vil bevare et

menighetsliv på Hvaler. Mennesker som blir kjent med hverandre, som knytter bånd og som kan dra lasset sammen. Kanskje vi kan utfordre deg?

Men jeg er ikke kristen nok, tenker du kanskje, eller kanskje du ikke kaller deg for kristen i det hele tatt selv om du er medlem av statskirken?

Snu litt på den flisa, og se om buddhist, jøde, ortodoks, muslim eller humanetiker passer bedre? Kan du kalle deg for noe av dette? Ikke det? Kristen allikevel da, kanskje? Da sees vi i kirken da, eller? Eller kanskje du vil gjøre et stykke arbeid for menigheten?

Det er valg til nytt menighetsråd denne høsten. (Bare nevner det).

Beste hilsen Mor

Palmesøndag

Folkemengden som var kommet til festen fikk høre at Jesus var på vei inn i Jerusalem. Da tok de palmegrener og gikk ut for å møte ham. De ropte:

Hosianna! Velsignet være han som kommer i Herrens navn, Israels konge.

Jesus fant et esel og satte seg opp på det, slik det står skrevet.

Frykt ikke Sions datter!

Se, din konge kommer, ridende på en eselfole.

Jesus sa: Hvis ikke hvete-kornet faller i jorden og dør, blir det bare det ene korn. Men hvis det dør, bærer det rik frukt. (Johannes ev. kap. 12.)

Skjærtorsdag

Da tiden var inne, tok Jesus plass ved bordet sammen med apostlene. Han sa til dem. Jeg har lengtet inderlig etter å spise dette påskemåltidet med dere før jeg skal lide.

Så tok han et brød, takket og brøt det, ga dem og sa: dette er min kropp som gis for dere. Gjør dette til minne om meg.

Likeså tok han begeret etter måltidet og sa: Dette begeret er den nye pakt i mitt blod, som blir utøst for dere. (Lukas ev. kap. 22.)

Lisa og Øystein snakker om påsken

Hvaler menighetsblad har bedt de to prestene på Hvaler, Lisa og Øystein, å samtale om påsken. Minner de har og hva de tenker er viktig i påsken. Hvilken betydning har egentlig Jesu død, og skal vi virkelig ta oppstandelsen bokstavelig? Vi har bedt Øystein om å dra dialogen i gang:

Jeg har noen tydelige minner fra påskefeiringen i barndommen. Jeg husker vi sang "Påskemorgen slukker sorgen" i en liten kirke nær stedet vi bodde. Jeg husker også at faren min tok med meg og to eldre søsken på skitur opp på en

ås for å se soloppgangen. Påskemorgen danser solen på horisonten, sa han. Jeg var spent på hvordan det så ut. Ble nok litt skuffet. Syntes soloppgangen var helt vanlig, jeg. Men etterpå var det deilig frokost med egg og juice og godt pålegg. Har du noen påskeminner fra din barndom, Lisa?

Ja jeg har en påske jeg husker spesielt godt. På skolen hadde vi akkurat lært om hvordan det skvulpete gule inne i et egg kan bli til en kylling. Jeg var 7 år og syntes det hele var så mystisk og fantastisk! Påsken kom, usedvanlig mild og varm med sol som skinte fra

skyfrie himler dag etter dag. Og jeg hadde så lyst til å se en liten kylling komme ut av et egg! Læreren hadde fortalt at eggene trengte mye varme om det skulle begynne å vokse en kylling inne i det. Så jeg tok et egg fra kjøleskapet til mamma og pappa, puttet det

forsiktig i lommen på boblejakken min og vandret rundt i solskinet i timevis. Kjente på det, og vendte på det, puttet egget i votten og forsøkte virkelig å varme det opp så godt jeg kunne. Men ingen kylling begynte å hakke seg vei ut..... Det var et av barndommens mysterier. Og som voksen og troende har jo ikke fornemmelsen for mysteriene blitt noe mindre. Tvert imot.... Påskens store mysterium...Hva er det for deg Øystein?

Veldig kort er påskens mysterium dette: Tenk at Gud ville påsken – og gjennomførte den. Jeg mener: hadde Gud vært som oss, kunne han ha latt menneskeheten seile sin egen sjø. I stedet kommer Gud – forkledd som Jesus

– og åpenbarer en bunnløs kjærlighet og en suveren makt over døden. Jeg blir aldri ferdig med å undre meg over hvor dyp, intens og ren Jesu kjærlighet er. Den viser seg i handling. Han finner seg i å bli sviktet og forrådt, han tåler fornedrelse og overgrep. Han velger lidelse og død fremfor å hevde sine egne rettigheter. Stig ned av korset, så skal vi tro, sa noen til ham. Klart han kunne ha gjort det. Det var ikke naglene som holdt ham fast, men hans eget ønske om å vise hvor dyp Guds kjærlighet er. Selv når vi gjør vårt beste for å drepe Gud, fortsetter han å elske oss. I det ligger det et hav av håp. Jeg er redd dette budskapet i påsken ikke blir lagt merke til av folk flest i Norge. Eller hva tror du folk flest oppfatter av hva påsken handler om, Lisa?

For meg er det store påskemysteriet at Gud gjenoppretter verden. Jesus Kristus fullbyrder kjærligheten på en sånn måte at Gud blir fullstendig nærværende. Og en ny menneskeslekt tar på en måte sakte, men sikkert form. En menneskeslekt der stenhjarter skal bli til kjøtt-hjarter, og hvor Guds Ånd tar bolig i oss og rundt oss. Menneskene blir på en mystisk måte bærere av Guds rike inne i seg. Og det er et rike bestående av rettferdighet, fred, håp, kjærlighet og glede. Og jobben til hver enkelt av oss er å få dette indre Guds rike til å vokse slik at vi er med på å skape Guds rike rundt oss. Samtidig som alt egentlig allerede er fullbrakt med Jesus Kristus... Med andre ord finnes det et guddommelig nærvær rundt oss som vi kan "koble" oss på, snakke med, bli

ledet av og få hjelp av slik at vi kan trenge dypere inn i tilværelsens åndelige dimensjon. Til den Gud som omfavner alt og alle, uopphørlig. Og det er denne dybden i Gudsrelasjonen som jeg tror mange mennesker i dag sårt savner og har behov for. For jeg tror mange mennesker ser påskens enorme kjærlighetskraft og budskap. Men at norsk forkynnelse dessverre i altfor stor grad har hatt fokus på menneskets tilkortkommenhet og syndighet slik at kjærlighetsbudskapet har druknet i en pøl av blod og sonoffer. Men det er aldri for sent å snu flere kort! Men hvilke tanker gjør du deg om oppstandelsen da, Øystein?

Oppstandelsen tror jeg på. Oppstandelsen er hendelsen som forvandler et nederlag til seier. Død viser seg å føre til liv. En utgang blir en inngang. Livets lukkede rom får en hel vegg sprengt bort, og vi aner en evighet komme nær. For en gave, tenker jeg. Nå har både du og jeg begravet mange mennesker. Og vi vet at de døde er borte. Ut fra erfaring og vitenskapelig tankegang er oppstandelsen umulig. Når jeg likevel tror på den, er det av flere grunner: fortellingene i Bibelen taler nærmest mystisk til meg. Jeg merker det levende ordet når jeg leser dem. Jeg tenker også at kristendommens fremvekst hadde vært umulig uten oppstandelsen. Hele Jesu disippelflokk var i oppløsning når Jesus døde. At kirken plutselig ble en sterk bevegelse kan bare skyldes et enestående under. En oppstandelse måtte til, om du forstår. Hvordan forestiller du deg at oppstandelsen skjedde, Lisa?

Jeg og nevøene mine øver fra tid til annen fantasien og tanken gjennom en spesifikk lek. Vi spør hverandre; "hvis du fikk reise frem eller tilbake i tid slik at du kunne få se en helt spesiell hendelse, hvilken hendelse vil du se og hvordan tror du den ser ut?" Oppstan-

delsen er en stadig tilbakevendende hendelse for meg. (For at jeg ikke skal fremstå helt treig og ensporet for nevøene så er det selvfølgelig også andre hendelser jeg reiser frem eller tilbake til, som da dinosaurene levde og sånn ☺) Men oppstandelsen er maks magisk! Og jeg ser for meg at den starter da Jesus puster ut for siste gang på korset. Han slipper pusten sin ut i den store guddommelige pusten. Og hans pust og Guds pust er så samstemt at det fører til en enorm kjærlighets-eksplosjon. Jorden rister. Gravene åpner seg. Døde viser seg i gatene. Og det mest fascinerende av alt; forhenget revner mellom himmel og jord.... Kjærlighetens kraft er sterkere enn død, ondskap, undertrykkelse og uforstand. Og kjærligheten

bærer alt Guds lys i seg. Og nå er det tent et lys i mørket som mørket aldri kan overvinne. Og bare for å minne om det...han viser seg for kvinnene først...uten at jeg skal pirke mer borti det....

Nok erting! Øystein, er det egentlig noe å hente for det moderne, sekulariserte menneske i dette her da?

Mange moderne mennesker burde gjøre som deg og nevøene dine, Lisa: ta en reise i fantasien til påsken i Jerusalem. Og bruke god tid på oppstandelsen! Jeg tror det er lindring der for vår tids uro og ugladhet. Vi som har "alt", hva mangler vi? Jeg tror vi mangler evighet, kjærlighet og tilhørighet. Alt dette bor i påsken. Jesus viser vei gjennom døden. Da gir han evighet. Han møter og berører den som søker ham. Da gir han en

ny tilhørighet til noe større enn oss selv. Og berøringen er alltid kjærlig. Vi merker en kjærlighetskilde som ingen kan ta fra oss. Tenk om like mange gikk til kirken i påsken som på julaften. Siste ord til deg, Lisa.

God påske alle sammen! Håper den blir full av sol og vår! Og vel møtt til gudstjenestene i kirkene i påsken. Der skal vi vandre sammen gjennom påskefortellingenes smerte, angst, ensomhet og lidelse, mot nytt håp, tro, vennskap, kjærlighet og oppstandelse....stemninger og følelser som vi ofte vandrer inn i, og arbeider oss igjennom i våre egne livsfortellinger også. Alle varme tanker til dere alle!

Øystein og Lisa

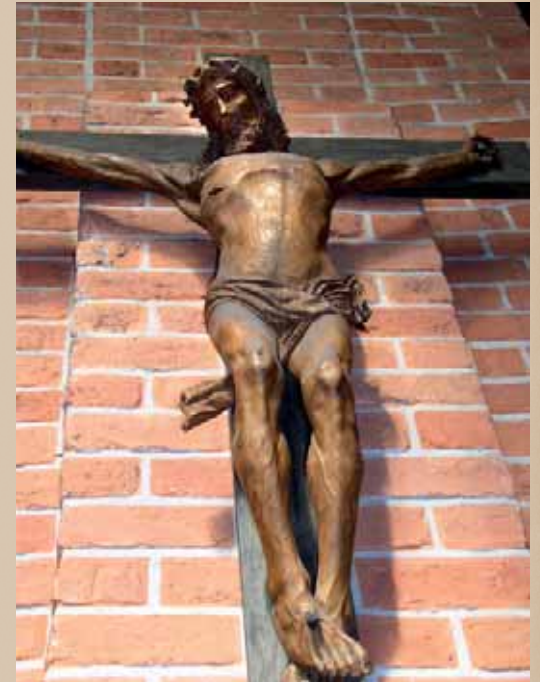
Foto: Barbro Bjørck

Langfredag

Da de kom til det stedet som heter Hodeskallen, korsfestet de både ham og forbryterne der. Men Jesus sa: Far, tilgi dem, for de vet ikke hva de gjør. En av forbryterne sa: Er du ikke Messias? Frels da deg selv og oss? Den andre irettesatte ham og sa: For oss er dommen rettferdig. Men han har ikke gjort noe galt. Så sa han: Jesus, husk på meg når du kommer i ditt rike! Jesus svarte: I dag skal du være med meg i Paradis.

Ved den niende time ropte Jesus: Far, i dine hender overgir jeg min ånd. Da han hadde sagt det, utåndet han.

(Lukas ev. kap. 23)

Påskemorgen

Da sabbaten var over og det begynte å lysne, kom Maria Magdalena og den andre Maria for å se til graven. Med ett ble det et kraftig jordskjelv, for en Herrens engel steg ned fra himmelen, rullet steinen til side og satte seg på den. Engelen sa: Frykt ikke! Jesus er ikke her, han har stått opp, slik som han sa. Kom og se stedet hvor han lå!

De skyndte seg bort fra graven. Og se, Jesus kom mot dem og sa: Vær hilset! De gikk fram og omfavnet føttene hans og tilba ham. Jesus sa: Frykt ikke! Gå og si til mine brødre at de skal dra til Galilea. Der skal de få se meg. (Matteus ev. kap. 28)

Nå vil vi "slå et slag" for menighetens FORMIDDAGSTREFF!

I snart 20 år har diakoniutvalget i menigheten arrangert formiddagstreff for de som har anledning til å komme på en engasjerende og koselig sammenkomst. Alle møtene finner sted kl. 11.00 den fjerde onsdag i måneden, unntatt i sommermånedene. Vi ambulerer mellom Kirkens Hus, Asmaløy Bedehus og Vesterøy Bedehus. De fleste av treffene står diakoniutvalget ansvarlig for, men vi samarbeider også med andre misjonsforeninger i kommunen. Skyss settes opp til møtene.

Programmene på møtene prøver vi og

varierte med innslag om aktuelle emner, og flinke fortellere. Vi har sang, andakt, bespisning og loddsalg. Klokka går fort i godt lag, men vi rekker selvsagt å ha tid til å snakke med hverandre. Har du et forslag om personer eller emner du finner å ville dele med oss andre, bare gi beskjed til Kirkekontoret så kontakter vi vedkommende.

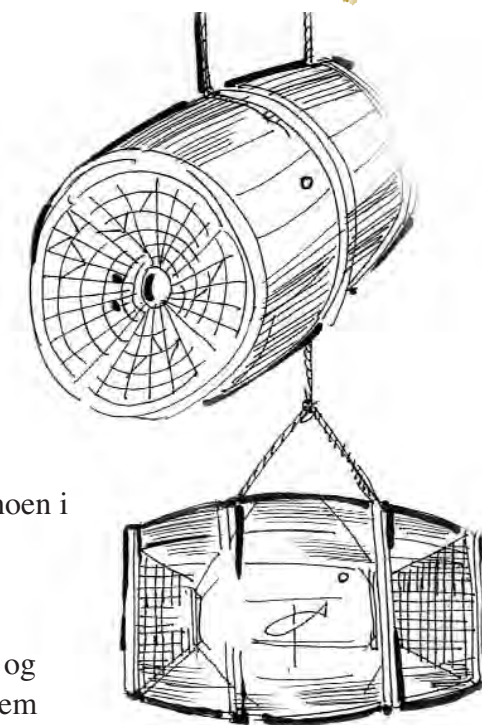
På siste møte hadde vi Morten Skadsem fra Kystmuseet, som fortalte om deres siste prosjekt: Innsamling av gamle fiskeredskaper til fangst av skalldyr. De hadde fått tak i det meste, men manglet

Morten Skadsem.

en "tønneteine". (Se illustrasjonen.) Er det noen i kommunen som har kjennskap til noe slikt, ta kontakt med Kystmuseet.

Det er sikkert mange i ditt nabolag som er og har vært på formiddagstreffene, snakk med dem og bli med da vel. Vi har plass til flere!

Tønnetene.

Sett av dagene og bli med på

Påskemøte 2011

Onsdag 20. april til
Påskeaften, lørdag 23. april

Stenbekk
Misjonssenter

TÅRNAGENT-HELG i SPJÆRØY KIRKE!

Siste helgen i januar arrangerte over 600 menigheter rundt omkring i hele landet Tårnagenthelg. Over 10.000 8-åringere var Tårnagenter denne helgen!

Hvaler menighet inviterte alle 8-åringene til å være Tårnagenter i Spjærøy kirke 29. og 30. januar. I løpet av helgen ble det løst oppdrag og mysterier, og kirken og Bibelens fortellinger ble utforsket. Barna bodde hjemme, men var sammen i kirken både lørdag og søndag.

Lørdag ble barna delt i to lag, Edderkopplaget og Flaggermuslaget. Og så ble de sendt ut på hvert sitt oppdrag.

Til sammen var det tre oppdrag agentene skulle løse.

Edderkopplaget.

Ringeren i tårnet.

4 skumle tårnagenter.

Et av oppdragene utspant seg i kirkens tårnrom. Der traff de Ringeren i Tårnet. Noen av ungene mente på at han lignet så fælt på Terje kirketjeneren at det måtte nok være broren hans som satt der i tårnet og ringte med klokka ☺. Så var de på symboljakt og mysterieoppdrag.

På skattejakt.

Flaggermuslaget.

En velfortjent agentmåltid tilslutt: pizza, brus og godteri!

Søndag feiret vi Tårnagentgudstjeneste. Full kirke, 2 dåpsbarn og noen ikke-planlagte agentoppdrag underveis, som jakten på det Forsvunne dåpsvannet! Og for ikke å snakke om Tårnagentkaken vi fikk servert på kirkekaféen etterpå. Fenomenal!

Tusen takk til dere voksne som var med og hjalp oss på lørdag og søndag! Og en stor klem og hilsen til alle dere Tårnagentene! Håper dere fortsatt løser mysterier og har glede av Skatteboken.

Varm hilsen fra Øystein og Lisa

På kirkegården.

Pizza og brus.

Kirkevalget 2011

11. OG 12. September 2011 er det valg i Norge. Det er kommunevalg, fylkestingsvalg og kirkevalg.

Medlemmer til nytt menighetsråd og bispedømmeråd skal velges for en ny 4 års periode. Arbeidet med å skaffe verdige medlemmer til et nytt råd er allerede i gang. Nominasjonskomiteen noterer navn på aktuelle kandidater som blir forespurrt, og som sier seg villige til å påta seg en slik oppgave innen menigheten. Har **du** forslag på slike kandidater, som du mener vil gjøre en god jobb innen de forskjellige arbeidsoppgaver i menigheten, gi beskjed til kirkekontoret eller direkte til lederen av menighetsrådet.

Menighetsrådet skal ha sin oppmerksomhet henvendt på alt som kan gjøres for å vekke og nære det kristelige livet i soknet. Rådet tar avgjørelser på vegne av soknet/menigheten. Menighetsrådet har ansvar for å legge til rette for det lokale menighetsliv med trosopplæring, omsorgsarbeid (diakoni) og kirkemusikk. Rådet er også arbeidsgiver for kontorets faste ansatte som pr. dato er en ungdomsprest, kirkeverge, kantor og kirketjener. Fungerende sokneprest er ansatt fra bispekontoret.

Det sitter 8 faste medlemmer i menighetsrådet og vi skal i tillegg ha 5 varamedlemmer. Presten er også fast medlem av rådet. Forslag til valglister med "personalia" på den enkelte kandidat, samt hvem som er forslagsstiller skal være utarbeidet innen 1.mai. Da har vi ca. 1 mnd. på oss til å klargjøre og nominere listene, som bør ha minst 40% representasjon av hvert kjønn blant de foreslåtte kandidatene. Ønskelig er det også at ca. 20% er ungdom under 30 år.

Vi oppfordrer alle innen menigheten til aktivt å ta del i nominasjonen og komme med forslag på ansvarsfulle personer innen vår menighet, som ønsker og har anledning til å delta i og forme det viktige arbeide vi vet ligger framfor oss!

I sommernummeret av menighetsbladet vil vi offentliggjøre nominasjonslisten. Vi vil også gi nærmere informasjon hvordan kirkevalget praktisk vil bli gjennomført på Hvaler.

På forhånd takk!

Leder av nominasjonskomiteen
– Bjørn Rognlien.

Førtiårsjubilant med fokus

på fremtiden

Jan med gull.

Foto: Arild Adnem

Hvaler har i flere tiår hatt enkeltpersoner som har bidratt til å kaste lys over kystsamfunnets historie. Av disse vil jeg spesielt nevne shippingmannen Aslak Jensen, arkeolog Erling Johansen, formannskapssekretær Andreas Madsen, ordfører Otto Reff, forfatter Ulf Hjordar og husmor Randi Utgård. Hver for seg og i samarbeid har de gitt svært viktige bidrag til Hvalers historie helt fra 1700-tallet og fram til i dag. Det som er felles for ovennevnte personer, er at de har søkt etter historisk

kunnskap samtidig som de har bidratt til at dette senere er utgitt i bokform.

I påsken 1971 ble det imidlertid åpnet et nytt kapittel i arbeidet med Hvalers- og kystens historie. Et møte hjemme hos Randi og Ole Utgård markerte starten på et lokalhistorisk arbeid først kjent som Hvaler bygdesamling, dernest Kystmuseet Hvaler og i dag under navnet Hvaler Kulturvernforening.

Innsamling av gjenstander startet tidlig på 70-tallet og Nordgården på Spjørøy ble raskt et senter for det lokalhistoriske arbeidet og allerede i 1978 ble den første bygdedagen arrangert på Nordgården. I utviklingen av bygdesamlingen og kystmuseet er det en mann som peker seg ut, nemlig Jan Arntzen som i hele 29 år ledet dette arbeidet. I 2005 skulle den samme Jan igjen stå i sentrum som idemaker og konstruktør av Brottet amfi. Vel fortjent var det at han i 2006 fikk en av landets høyeste utmerkelser, Kongens fortjenestemedalje i gull, nettopp for et mangesidig arbeid for å bringe fram historien knyttet til kystens folk og fartøyer.

Et drøyt år før Brottet amfi åpnet, ble det gjennomført et viktig makeskifte da det tidligere stenhoggerområdet ved

Skjeldsbusundet ble knyttet til Kystmuseets område på Nordgården. Dette åpnet for spennende perspektiver for et lokalt museum som nå var blitt en del av Østfoldmuseene, paraplyen og motoren i fylkets museumsdrift. Her åpnes nå muligheter for både å vise kystbondes og fiskernes liv, stenhoggerdriften, historiske båttyper og losvirksomheten. Med Norges eldste Folkets Hus (1898) og Spjørøy kirke (1891) som nære naboer, fremstår Dypedal på Spjørøy som et lokalhistorisk sentrum på Hvaler.

Når vi i år kan feire førtiårsjubileum for arbeidet med kystkulturen, er det i vissheten om at det som tidligere var et arbeid primært knyttet til etableringen av en historisk samling, i dag fremstår som en mangesidig virksomhet som både rommer museal utvikling,

moderne formidling, kulturell aktivitet samt flersidig bygge- og anleggsvirksomhet.

Innledningsvis nevnte jeg navngitte personer som har gitt vesentlige bidra til å synliggjøre Hvalers historie. Når ”jubileumsskriftet” skal utformes, hører det imidlertid med å fremheve den frivillige innsatsen. Uten tilgang til et stort korps av frivillige hadde vi ikke hatt verken bygdesamling, bygdedag eller Brottet amfi. Her ligger kanskje alt i alt den største kapitalen når førtiårsjubilanten Hvaler Kulturvernforening/Kystmuseet Hvaler planlegger videre utvikling av museums- og kulturperlen ved Skjeldsbusundet på Spjørøy.

Paul Henriksen

Låven før restaureringen.

13. desember, på selveste Lucia-dagen, arrangerte Anne May Sandvik Olsen en fin og stemningsfull konsert i den vakre middelalderkirken vår. Mange utøvere, både små og store, var invitert til å delta. Barnekoret også. Det satte vi stor pris på. Kvelden bød på mye flott musikk i forskjellige genrer, framført av sangsolister, kor og instrumentalister. Opplesning hørte med og selvsagt en vakker og høytidelig Lucia-prøsesjon. Alle medvirkende fikk en vakker, liten engel av kveldens arrangør som takk for flott innsats.

nr. 7, "Mør Maria." En abballåt med dans, "Løkk" av Grieg og et par salmer stod også på programmet. Ellers var det både servering og utlødning. God stemning preget kvelden. Dette var rett og slett hyggelig. Takk til entusiastiske barn, foreldre og bidragsyttere ellers som gjorde kvelden til en fin opplevelse.

Barnekoret har jobbet godt og virkelig forberedt seg til konsert for foreldre, familie og venner.

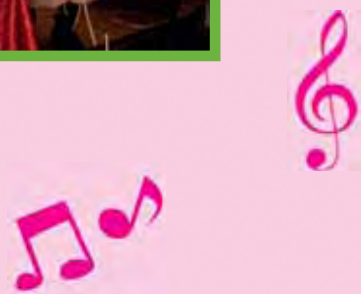
Konserten, som bar tittelen "Fra Abba til Høvlund", gikk av stabelen før noen uker siden på Vesterøy bedehus. Her vartet barnekoret opp med skuespillet "Snekker Andersen og julenissen" av Alf Prøysen og med et utdrag fra Egil Høvlunds bibelspill

Barnekoret har et ganske stort repertoar. Neste oppgave blir å framføre noe av dette på basar, også det på Vesterøy bedehus. Nøk en konsert venter deretter, og hvorfør ikke avslutte semesteret med en liten tur?

Ellen Bjørnvall Vikar

Gud vekker oss

Gud vekker oss med morgenlys,
vi springer ut av sengen
til spill og dans til lek og dans,
i parken og på engen.

Når det blir kveld, da blir det mørkt
og mørkeredd kan man være.
Da hvisker Gud: "Vær trygg og sov,
mitt barn skal jeg bevare".

Tekst: Britt G. Hallqvist
Mel: Egil Høvlund
Bibelspill nr.8 Skapelsen

En påskehilsen fra Floren SFO

Nå gleder vi oss over at våren er her, og vi kan "flytte" SFO ut, selv om vi har hatt det fint i vinter også. Vi er nå ca 50 barn og det er et yrende liv. Her skal dere få høre om noe av det vi har gjort i disse kalde månedene.

Nytt i høst var at vi startet opp med bading og svømming en dag i uka på Hvaler Resort for SFO barna. Dette har virkelig vært en suksess og er ukas høydepunkt for de som skal av gårde.

Turgruppa vår har også i år hatt mange fine turer, de drar ut hver torsdag, nesten uansett vær. Vi har vår egen turplass der ungen koser seg, klatrer og leker. Vi tenner bål og lager ofte mat på bålet og har med litt varm drikke.

For de som liker å spille fotball, er det fotballturnering i gymsalen, selv om det også har blitt noen andre aktiviteter. I skrivende stund venter vi bare på at ballbingen skal bli fri for snø og is, slik at vi får store mål å skyte på. Her er et bilde fra fjorårets premieutdeling.

Vi har selvfølgelig også aket, aket og aket! Vi har en liten bakke som er ypperlig til formålet, og det har gått fort!

Vinteren hos oss har vært fin, men nå er vi klare for noen varme solstråler, spise ute, slåball, skateboard, sandkasser, vannbaner, sitte og tegne og nobbe i sola og tørr asfalt.

Nyter en stille stund i vårsola og drømmer om sommeren.....

Klar for vår og fart.....

*Små og store på Floren SFO
ønsker dere alle riktig god påske og en herlig vår!*

Lene Bjerke Fosser

Franz Liszt

Ungarsk klavervirtuos, komponist og dirigent, 200-års jubileum

Franz Liszt (Liszt Ferenc på ungarsk) var født 22. oktober 1811 i Raiding i Østerrike-Ungarn, og døde 31. juli 1886 i Bayreuth i Tyskland. Han var elev av Anton Reicha (1770-1836), Carl Czerny (1791-1857), Antonio Salieri (1750-1825) og Ferdinando Paër (1771-1839).

Fra svært ung alder viste Liszt et utrolig talent, hadde absolutt gehør og spilte med letthet avanserte komposisjoner fra bladet. Som femåring fikk han sine første leksjoner av sin far Adam Liszt (1776-1827). Lokale aristokrater la merke til det unge talentet og ga ham et stipend så han kunne reise til Wien med familien. Dette førte til at Liszt aldri lærte sitt morsmål ungarsk, noe han angret svært på i senere brev og dagbøker.

Liszt debuterte 1824 i Paris, der han fra 1827 etablerte seg som klaverlærer. I de følgende år mottok han sterke impulser

bl.a. fra musikerne Niccolò Paganini (1782-1840), Frédéric Chopin (1810-1849), Hector Berlioz (1803-1869), forfatter Victor Hugo (1802-1885) og forfatterinne Amandine-Aurore-Lucile Dupin (pseudonymet George Sand) (1804-1876).

Liszt's virtuositet var gjenstand for beundring hos både komponister og pianister gjennom hele Europa, og han var spesielt respektert for sine spektakulære tohendige og firhendige pianotranskripsjoner av samtidige operaer og symfonier. Disse gjorde det mulig å høre denne musikken til en atskillig lavere pris enn tidligere, noe som bidro til å øke deres utbredelse. Hans store sjenerøsitet med både penger og tid ble også satt stor pris på.

Liszt innledet et forhold til grevinne og forfatterinne Marie d'Agoult (1805-1876) og fikk tre barn med henne. Deres datter Cosima (1837-1930) giftet

seg med Liszt's elev, Hans von Bülow (1830-1894), og senere med komponist Richard Wagner (1813-1883). I 1844 brøt Liszt med grevinnen og dro på konsertreiser rundt i Europa, der han feiret enorme suksesser.

I 1848 rev han seg løs fra det nerveslittende og demoraliserende konsertlivet og slo seg ned i Weimar, der han fikk en veldig innflytelse som lærer for en stor krets beundrende elever, som leder av offentlige konserter og som kapellmester ved operaen. Her ble Wagners *Lohengrin* første gang oppført, og Liszt og Wagner ble nære venner.

I 1865 gikk Liszt inn i den geistlige stand i den katolske kirke og fikk tittelen abbed (en forstander for et munkelov, og munkenes åndelige og verdslige leder). Han bodde nå avvekslende i Roma, Budapest og Weimar, der han gav undervisning; han ledet også ofte musikkfester og fremførte egne verker.

Som komponist tilhørte Liszt, som Berlioz og Wagner, den ny-tyske retning som la stor vekt på musikkens skildrende muligheter (såkalte «programmusikk»), og han skapte det symfoniske dikt, som var ensatsige orkesterverker. I sine komposisjoner satte Liszt nye grenser for det klaver-

teknisk mulige. Verkene fra hans senere år er eksperimenterende, særlig i harmonikken, og peker frem mot 1900-tallets musikk.

Liszt's komposisjoner omfatter bl.a. *Eine Faustsymphonie* (1854), *Dantesymphonie* (1855), tolv symfoniske dikt (*Tasso*, 1849, *Prometheus*, 1850, *Les Préludes*, 1854, *Hungaria*, 1854), oratorier (*Die Legende von der heiligen Elisabeth* 1857-62, *Christus*, 1866), messer og andre korverker (*Die heilige Cäcilia*, 1874), klaververker som *Harmonies poétiques et religieuses* (1834-51), *Album d'un voyageur* (1935), *Études d'exécution transcendante d'après Paganini* (1838), *Liebesträume* (1850), 19 *Ungarske rapsodier* (1847-53 og 1882-86), h-mollsonate (1852-53), *Années de pèlerinage* (1855-83), to klaverkonserter (1830-56 og 1839-61) og orgelverker som *Ad nos*, *Ad salutarem undam*, *Preludium og fuge på navnet B.A.C.H.*

Ken Phillips

Fra kirkelivet

Sjømannsmisjonen

11.04 - 09.05 - 20.06
Kl. 19.00 Kirkens hus.

Velkommen!

Vesterøy misjonsforening

18.04 - 02.05 - 16.05 - 30.05 - 06.06
Kontakt Bjørg for nærmere opplysninger ang sted og tid. Tlf: 69376289

Søndagsskolen

3. april, 17. april
Kl. 11.00 Vesterøy bedehus

Velkommen!

Barnekoret

Øver kl. 18 tirsdager,
Vesterøy bedehus
Velkommen!

Normisjon

07.04 - 05.05 - 02.06
Kl. 18.00 Kirkens hus.

Velkommen!

Søndre Kirkøy misjonsforening

17.04 - 29.05 - 26.06
Kl. 17.00 Kirkens hus.

Velkommen!

Formiddagstreff

Onsdag 23.03 - kl. 11.00, Kirkens hus
Onsdag 27.04 - kl. 11.00, Vesterøy Bedehus
Onsdag 25.05 - kl. 10.00 - «Ut i det blå»

Stoff til neste nr. av menighetsbladet sendes kirkekontoret innen 10.mai 2011.

Adr. Storveien 12,
1680 Skjærhalden.

epost:
post@hvaler.kirken.no

Gudstjenesteliste

Alle gudstjenester i Hvaler begynner kl. 11.00 – hvis ikke annet er oppgitt.
Sjekk annonseringen på forhånd.

Søn	10. april	Hvaler	LHJ+ØS Samtalegudstjeneste.
Søn	17. april Palmesøndag	Spjærøy	ØS
Tors	21. april Skjærtorsdag kl. 18.00	Hvaler	ØS
Fre	22. april Langfredag	Spjærøy	LHJ
Søn	24. april Påskedag	Hvaler	LHJ
Søn	1. mai	Spjærøy	ØS
Søn	8. mai Konfirmasjon	Hvaler	ØS
Lør	14. mai Konfirmasjon	Spjærøy	LHJ
Søn	15. mai Konfirmasjon	Spjærøy	LHJ
Tirs	17. mai	Tusenårsstedet	ØS
Søn	22. mai	Spjærøy	ØS
Søn	29. mai	Hvaler	LHJ Barnas Festdag
Tors	2. juni Kristi himmelfartsdag	Hvaler	ØS
Søn	5. juni	Isegran Fellesgudstjeneste	Skaperverkets dag
Søn.	12. juni Pinsedag	Spjærøy	ØS
Søn	19. juni	Hvaler	LHJ
Søn	26. juni	Spjærøy	ØS

En verden uten fattigdom er mulig
Det handler om rettferdighet

Støtt Kirkens Nødhjelps fasteaksjon 2011

Takk for ditt bidrag

10. – 12. april

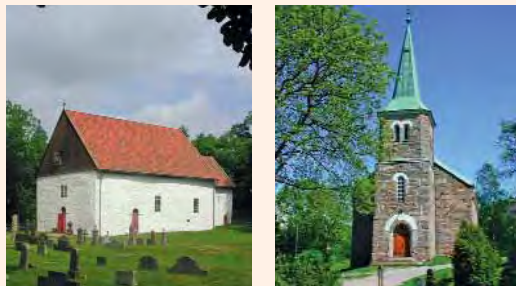
KIRKENS NØDHJELPS FASTEAKSJON 2011

Benytt kontonummer **1594.22.87493**

Givertelefon **820 44 088 (200 kr)**

eller send SMS <KN100> til **2090 (100 kr)**

Folkemengdens bevegelse

DØPTE

Hvaler kirke

Ravn Dufseth Brodahl
Herman Arnesen

Spjærøy kirke

Christoffer Ebbesvik Rønning
Leah Emilie Stene-Rusten
Erling Gulland Pøhner
Aksel Pettersen Andreassen
Alfred Marinius Johnsen
Ludvik Cornelius Andersen
Helen Arnesen
Agnes Gjerløv Andersen

DØDE

Hvaler kirke

Roar Johannessen
Leif Eugen Andersen
Øivind Berg Jensen
Arve Kristiansen
Ingeborg Margrete Hansen
Sigurd Arve Johansen
Ragnhild Sveen
Eva Bergljot Klein
Kåre Karstensen

Spjærøy kirke

Mary Olida Johnsen (2010)
Knut Martinsen
Astrid Sigrid Syvertsen
Borghild Helene Helgestad
Karin Kristine Holm
Kjartan Dale
Anne Lise Sørlien
Gudlaug Preus
Gerd Åse Eriksen
Ingrid Marryann Solheim
Arnt Olaf Johansen

Samtaler i grenseland

Tv-pastor Egil Svartdal er invitert til temakveld i Spjærøy kirke
onsdag 27. april kl. 19.00.

Tema er Tro og Tvil.

For nærmere info kontakt menighetskontoret eller
kirkens hjemmeside.

Kirkekontoret
Storveien 12, 1680 Skjærhalden
Telefon: 69 37 90 37 - Faks: 69 37 88 14
e-post: post@hvaler.kirken.no

Menighetsråd/Fellesråd
Leder: Bjørn Rognlien, Rødsfjellet 39, 1684 Vesterøy
Tlf 69 37 62 80, e-post: bjorognl@online.no
Menighetsrådets/Fellesrådets adresse: Storveien 12, 1680 Skjærhalden
e-post: post@hvaler.kirken.no

Kirkene
Hvaler kirke: Tlf. 69 37 99 12
Spjærøy kirke: Tlf. 69 37 65 50

Hvaler menighetsblad
Kirkekontoret, Storveien 12, 1680 Skjærhalden
Ansvarlig utgiver: Hvaler menighetsråd
e-post: post@hvaler.kirken.no
Kontonummer 7050.06.20976
Redaksjonskomité:
Ragnar Bjørck, Ellen Bjørnvall Viker, Bjørn Rognlien og Øystein Spilling
Layout: Bjarne Haukø, Trykk: Møklegaards Trykkeri AS, Fredrikstad

Ansatte

Lisa Holm Johansen, barne- og ungdomsprest,	mobiltlf. 922 97 736, e-post: lijo@hvaler.kirken.no
Terje Moen, kirketjener,	mobiltlf. 954 57 722, e-post: temo@hvaler.kirken.no
Ken Phillips, kirkemusiker,	mobiltlf. 414 69 147, e- post: keph@hvaler.kirken.no
Øystein Spilling, fung. sogneprest	mobiltlf. 909 52 282 e-post: oysp@hvaler.kirken.no
Ingrid Dean, kirkeverge/daglig leder	mobiltlf. 412 98 242, e- post: inde@hvaler.kirken.no

A photograph of a grave with a grey stone and yellow crocuses in the foreground. The text is overlaid on a semi-transparent white box in the upper half of the image.

Dine hender er fulle av blomster.
Hvem var det du tenkte å gi dem til?
Mine blomster var plukket til Jesus.
Graven fant jeg tom. Han var ikke der.

Nei, det trengs ingen blomster til graven!
Jesus, du sto opp og du bor blant oss!
Våre øyne er til for å se deg.
Hendene er til for å tjene deg.

Fra Norsk salmebok nr. 194